

# ПРОБЛЕМИ ТЕХНІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ У ЗАКЛАДАХ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА

**Є.О. Сіренко, студент**

**О.В. Кузьмін, к.т.н.**

*Донецький національний університет економіки і торгівлі  
імені Михайла Туган-Барановського, м. Донецьк*

Заклад ресторанного господарства (ЗРГ) - це організаційно-структурна одиниця у сфері ресторанного господарства, яка здійснює виробничо-торговельну діяльність: виготовляє та (або) доготовляє, продає та організує вживання продукції власного виробництва та закупних товарів, може організовувати дозвілля споживачів.

ЗРГ поділяються на: фабрики-кухні, фабрики-заготівельні, ресторани, бари, кафе, їдальні, закусочні, буфети, магазини кулінарних виробів, кафетерії.

Відносно технічного регулювання у ЗРГ, то можна стверджувати що це правова основа регулювання відносин, яка виникає при формуванні обов'язкових та добровільних вимог до продукції, або до пов'язаних з ними процесів її проектування, виробництва, будівництва, монтажу, налагодження, експлуатації, зберігання, перевезення, реалізації та утилізації, виконання робіт або надання послуг, а також при проведенні оцінки відповідності об'єктів регулювання встановленим вимогам.

Теперішній стан технічного регулювання зв'язаний з організацією роботи ЗРГ, яке здійснює свою діяльність згідно вимог законодавчих актів:

- закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24.02.94 р. № 4004-XII;
- закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» від 06.09.2005 р. № 2806-IV;
- закону України «Про пожежну безпеку» від 17.12.93 р. № 3745-XII;
- закону України «Про планування і забудову територій» від 20.04.2000 р. № 1699-III;
- закону України «Про підтвердження відповідності» від 17.05.2001 р. № 2406-III;
- закону України «Про податок на додану вартість» від 03.04.97 р. № 168/97-ВР;
- закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» від 01.06.2000 р. № 1775-III;
- закону України «Про державне регулювання виробництва і обороту спирту етилового, коньячного та плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» від 19.12.95 р. № 481/95-ВР;
- закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» від 23.03.96 р. № 98/96-ВР;
- закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» від 01.06.2000 р. № 1776-III;

- декрету КМУ «Про місцеві податки та збори» від 20.05.93 р. № 56-93;
- порядку видачі органами державного пожежного нагляду дозволу на початок роботи підприємств та оренду приміщень, затвердженого постановою КМУ від 14.02.2001 р. № 150;
- правил роботи закладів (підприємств) ресторанного господарства, затверджених наказом Мінекономіки та з питань європейської інтеграції України від 24.07.2002 р. № 219;
- порядку видачі Свідоцтва про сплату єдиного податку, затвердженого наказом ДПАУ від 29.10.99 р. № 599;
- порядку проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів та видачі особистих медичних книжок, затвердженого постановою КМУ від 23.05.2001 р. № 559;
- порядку проведення торговельної діяльності та правилам торговельного обслуговування населення, затверджених постановою КМУ від 15.06.2006 р. № 833;
- правил роздрібної торгівлі продовольчими товарами, затверджених наказом Міністерства економіки від 11.07.2003 р. № 185;
- правил роздрібної торгівлі алкогольними напоями, затверджених постановою КМУ від 30.07.96 р. № 854;
- тимчасового порядку видачі ліцензій на право імпорту, експорту спирту етилового, коньячного та плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів і роздрібної торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами, затвердженого постановою КМУ від 13.05.96 р. № 493;
- переліку окремих форм та умов проведення діяльності у сфері торгівлі, громадського харчування і послуг, яким дозволено проводити розрахункові операції без застосування реєстраторів розрахункових операцій з використанням розрахункових книжок та книг обліку розрахункових операцій, затвердженого постановою КМУ від 23.08.2000 р. № 1336.

Сьогодні найактуальнішою проблемою в Україні остається існуюча система технічного регулювання, яка не відповідає європейським уявленням про стандартизацію, сертифікацію та оцінку відповідності. Національна система побудована за принципами радянської системи: велика кількість документів, що законодавчо необхідні для ведення бізнесу; довготривалість їх отримання; висока вартість регуляторних процедур.

Все це спонукає державну систему технічного регулювання до гармонізації з міжнародними стандартами, які будуть взяті в якості основи для національних технічних регламентів. Тому для адаптації української системи технічного регулювання до європейських стандартів, нормам і правилам уряд створює спеціальні програми з метою забезпечення розвитку національної стандартизації.

Головним завданням національної системи технічного регулювання є подальше впровадження прийнятого законодавства та розробка технічних регламентів на основі директив ЄС, нового підходу та гармонізація нормативної бази для ЗРГ.